

juffrouw Anna van de Wercke in Kralingen op 3 mei 1698¹³²).

Maria Anna Gallaccini bleek eveneens cosmopolitisch te zijn ingesteld: in Rotterdam teruggekeerd, trouwde zij op 11 januari 1711 met een buitenlandse koopman, de Ier John Shee. Deze was weduwnaar van Elisabeth Warmont, dochter van Adriaan Warmont en Weyna van Oldenbarnevelt, welke laatstgenoemde weinig op haar schoonzoon, maar des te meer op diens tweede vrouw gesteld was. Maria Anna, die nog verscheidene aanspraken op boedels kon doen gelden, kwam in dezelfde situatie te verkeren als haar moeder, toen zij zich respectievelijk op 10 november 1716 voor de betaling van 16 procent en op 13 januari 1717 voor 22 procent van haar mans crediteuren borg stelde¹³³). Johan Schee - zo schreef men hier - overleed in juni 1725 in de Westewagenstraat. Zijn weduwe vermaakte haar nalatenschap op 3 juni 1733 aan de armen van de katholieke kerk aan de Leeuwenstraat, behoudens een legaat van honderd gulden aan haar nicht Johanna van der Wilde, huisvrouw van Leonard Vishoeck¹³⁴). Een half jaar later stierf met haar het geslacht Gallaccini in Rotterdam uit.

Gallaccini heeft in zijn ruim twintigjarige Rotterdamse periode met vele belangrijke kooplieden op zakelijk en persoonlijk vlak in geregeld contact gestaan. Ook had hij een blijvend goede verhouding met zijn personeel, zijn kantoorbedienden en zijn dienstbode Anna Cramers uit Eindhoven. Hij was een trouw beursbezoeker, die vaak wat verpozing zocht in de nabijgelegen koffieschenkerij van Reijnier Rijn voor wie hij op 1 oktober 1689 de vereiste borgstelling tekende¹³⁵).

Hij behoorde tot de ca. dertig waakzame Rotterdammers, die in requesten aan de stedelijke overheid aandrongen op het verbeteren van de infrastructuur. Zo bepleitten zij in 1678 betere en snellere postverbindingen met Frankrijk en Spanje onder het beheer van Johan Dane¹³⁶), stelden zij zich in 1683 achter een request van de Rotterdamse schippers op Brussel, die een vergunning voor een beurtdienst op die stad vroegen - wat door de tegenwerking van de Brusselse kooplieden mislukte¹³⁷) - en gaven zij een aanbeveling tot het aanstellen van schipper Jan Adam Hoepstock tot loods in Brielle¹³⁸), om een eind te maken aan de stroom van klachten over de loodsen aldaar. Wij treffen zijn naam ook aan onder de wijnimporteurs, die bij de burgemeesters klaagden over de hoge belasting op de consumptie van Spaanse wijnen, die het dubbele was van die op de Franse